

kommer mig, at hele denne Sag paa en underlig Maade har været stillet paa Spidsen. Ærede Medlemmer vil have set, at Præmisser og Konklusion i forskellige Tilfælde falder saa mærkværdigt fra hinanden. Jeg siger, at Sagen er sat noget paa Spidsen, og jeg skal illustrere, hvad jeg mener dermed, ved at henvise til Forslaget om den tvungne Søfart mellem Eksaminerne. Det, der paaberaabes til Støtte for denne, er, som jeg nævnedes tidligere, først det, at Eleverne ved denne Søfart skulde modnes til at udvide deres teoretiske Kundskaber, derved at de i Praxis anvendte det, de har lært i første Omgang. For det andet skulde det være en stor Fordel, at unge Navigatorer har gennemgaaet en Del af deres praktiske Uddannelse i Sejlskibe; fra alle Sider tillægger man denne Omstændighed stor Vægt. Og endelig har der med stor Styrke været peget paa, at man maatte støtte Sejlskibsfarten, idet det kniber for denne at skaffe sig Navigatorer. Man har da ment, at den mellemliggende Søfart, saaledes som den er foreslaaet, i Praxis vilde virke paa den Maade, at Sejlskibsfarten vil faa lettere Adgang til at erhverve sig Styrmand. Om disse tre Punkter skal jeg sige nogle Ord. Det første: Spørgsmaalet om Modenheden, har vistnok meget lidt paa sig, og det er ogsaa det af de tre Punkter, som mindst er fremhævet af dem, der er den mellemliggende Styrmandsfarts Venner. Jeg skal da holde mig til de to andre Punkter, nemlig Punktet om, at enhver Sømand bør have gennemgaaet en Del af sin Søfart i et Sejlskib, og endvidere Punktet om, at man burde tilføre Sejlskibene Styrmand. Men disse to Punkter, som altsaa er fremhævede som de vigtigste, synes jeg, at man uden Strid kunde være kommet ud over, hvis man simpelt hen havde bestemt — ikke i selve Navigationsundervisningsloven, men i Sønæringsloven —, at man for at faa Sønæringsbevis som Skibsfører efter fuldført Skibsførereksamen skulde have tilbragt mindst 6 Maaneder i Styrmandsfart i søgaaende Sejlskibe. Naar dette var blevet bestemt, opnaaede man netop, hvad der er Hovedhensigten. Man opnaaede, at enhver Skibsfører skulde have tjent mindst 6 Maaneder i et Sejlskib, og man naaede paa endnu tydeligere, endnu mere effektivt Maade, end Tilfældet vilde være ved Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, at tilføre Sejlskibene Styrmand. Jeg har den Opfattelse, at Sejlskibsrederne og Navigatorerne, der har brugt den Argumen-

tation, jeg her har gentaget, med Glæde skulde kunne antage et saadant Forslag, og jeg føler mig overbevist om, at ogsaa Rederne vilde acceptere det. Det har nemlig tiltalt mig ved Redernes Standpunkt i denne Sag, at de ikke paa noget Punkt, saa vidt jeg har kunnet se, har klaget over, at man ved Forslaget for en Tid vilde fravende dem de unge Styrmand til Gunst for Sejlskibene. Rederne har kun klaget over, at man overhovedet vilde skærpe Fordringerne, saa at man løb den Risiko, at der blev mindre Tilgang til Navigatorstanden. Efter den Argumentation, Rederne hidtil har benyttet, føler jeg mig overbevist om, at de vil bringe det Offer at gaa ind paa et Forslag som det, jeg her har nævnt, og som synes mig overordentlig nærliggende. Jeg vil henstille til Overvejelse i det kommende Udvalg, om man ikke kunde løse Konflikten paa den af mig foreslaaede Maade.

Jeg har, som ærede Medlemmer vil have hørt, ikke paa noget Punkt taget afgørende Standpunkt i denne Sag, men er fra først til sidst villig til at lade mig belære, og jeg tror, jeg i saa Henseende helt og holdent er i Overensstemmelse med mit Parti. Men jeg vil paa den anden Side henstille til den højtærede Minister og til efterfølgende Ordførere og andre Talere, at ogsaa de tager Sagen paa den Maade, at de ikke skarpt tager afgørende Standpunkt, men lader Vejen aaben for en Overenskomst, der maaske kan føre til en nyttig Lovgivning paa det foreliggende Omraade.

Mortensen: Det Lovforslag, som foreligger til Behandling, saavel som det efterfølgende er udarbejdet af et sagkyndigt Udvalg, og jeg kan vel nok sige, at de fleste af os, som ikke har været de Forhold paa nærmere Hold, som det drejer sig om, kan staa noget usikkert overfor en Lovgivning paa dette Omraade. Man har ikke nøje Kendskab til Arbejdet og Forholdene til Søs, er ikke indlevet i dem. Nu er det ganske vist ikke Søloven, det drejer sig om. Overfor den vilde man være endnu vanskeligere stillet end overfor de foreliggende Lovforslag, men ikke des mindre skal man kende noget til Betingelserne for Arbejdet og Livet om Bord for med Udbytte at kunne drøfte disse Forhold, og det kan ikke nægtes, at et Skib med sin Besætning efter at have forladt Havnen er en lille Verden for sig med sine egne Regler og Skikke og sin